



PETROF
gallery

TAJNÉ ZPRÁVY

františek teichmann 4. 5. - 29. 6. 2023

TAJNÉ ZPRÁVY

Tak, jak světu přes všechny technologie a vědecká poznání stále dostatečně nerozumíme, nás moderní dnešek nenaplňuje klidem. Obávám se, že náš mladý a tajemný druh homo sapiens je předurčen k neklidu a nespokojenosti. Je to naše základní boží nastavení, náš osud i prokletí. Sedět na zadku nás baví dočasně nebo vůbec. Směřujeme někam, hledáme něco, někoho. Přítomnost jsme prožili včera, dnešek už patří zítřku. Progres definuje naši podstatu. Možná za to může vědomí konečnosti, možná to tak má každý organismus bojující v evoluci o přežití.

Nikdo už dnes nezopakuje divoké debaty z hospody v židovské Kazimierzi z roku 1936, ale co když k nám dolehne alespoň rozptýlený bujarý smích, nebo ucítíme jemnou vůni tabáku. Stopy lidského zápasu s každodenností nás provází na každém kroku, zdech, dveřích i v krajině. Pomíjivost však nenasytí a důsledně polyká jejich podobu. Svět se urputně vrací do doby, kdy jsme tu nebyli a jemu bylo dobře.

Obklopují nás útržky života, který pominul, příběhy se rozpadají a mizí, ale

zůstává přítomná jemná esence konkrétního člověka, kterou tam víc a jinde méně vnímáme.

V posledních dvou letech jsem se zaměřil na drobné fragmenty lidské přítomnosti. Třídím je, zvětšuji a nechávám ožít na plátně, dávám jim prostor a prodlužuji dobu, kdy můžou zase vyprávět. Většinou cizím jazykem, ale klidně a s rozvahou. Někdy téměř hned, jindy jim třeba až časem trochu porozumíme.

A možná budeme lépe chápat i sami sebe a druhé. Možná se více pokloníme zákonitostem přírody, snad budeme mít víc pokory před minulostí, naše přítomnost bude sytější a snesitelnější. I po nás jednou zůstanou jen tajné zprávy ze světa, který se stane historií.

Možná se budeme víc smát, až také v práci dostaneme „velký bonus“, třeba bude zítřejší pohled na „cestu

k moři“ trochu jiný a snad nám káva v Benátkách nezhořkne jen proto, že nám u toho bude čvachtat voda v botách.

František Teichmann



Vivat Venezia 2023, akryl na plátně, 120 x 100



Cesta k moři 2023, akryl na plátně, 140 x 90



Bílá stárne rychleji 2023, akryl

MÉMU HRADCI

Mám Hradec odjakživa rád. Moje máma se tu narodila a děda jezdil s koněm pro seno tam, kde dnes stojí lízátka.

Na Plachtě jsem pozoroval rosničky, na Velkém

náměstí visely v biskupském paláci mé první obrazy. Kdysi jsem měl velkou slabost pro hospodu Pod věží, nebo bar Černá kočka, kam jsem chodil s děvčaty po večerním kurzu kreslení aktů.

Dodnes na sobě cítím pronikavý pohled přísného učitele malby Bořivoje Borovského,



na plátně, 120 x 100



Živočich z Hukvald 2021, akryl na plátně, 130 x 100

který mě z nějakých důvodů, které mi nikdy nedělil, měl rád, i když jsem maloval rychle a bez zábran odcházel první z ateliéru i při klauzurách.

A pak tu velkou část života prožil můj velký přítel Jaroslav Cheben. Na Malém náměstí jsme v jeho ateliéru trénovali rychlou figurální kresbu.

V zahrádkářské kolonii jsme společně pěstovali rajčata a pálivé papriky, večer pak opékali buřty, debatovali o ženských, životě i umění. To jsme konečně dělali víc než třicet let. Dnes už za ním můžu jen do lesa kousek odtud, ale přítelem mi zůstává, jako já zůstávám tak trochu Hradečák.



Obloha v Kazimierzi 2021, akryl na plátně, 130 x 100



Příběhy z hospody 2021, akryl na plátně, 120 x 100

KRAKOV

Polské město Krakov jsem z nejasných důvodů navštívil až v létě 2020. Byl to covidový rok a město bylo vyprázdněné. Bez turistů v něm znovu žili především místní. Centrum se občas vylidnilo tak, jak to znají maloměsta, kde po páté chcípne pes. V ulicích jezdily děti na kolech i koloběžkách

a doplňovali je maminky s kočárky a pejskaři.

Cesta to byla inspirující a vznikly z toho nakonec tři obrazy. Dodnes si vybavuji spoustu zážitků. Od pocitu, že každá druhá historická událost nebo osobnost byly propojené s Čechami až po liduprázdnou galerii Czartoryských, kde jsem mohl v klidu nerušeně bezmála hodinu posedět vedle Dámy s hranostajem od



Plac Bawót 2021, akryl na plátně, 130 x 100

italského malíře Leonarda Da Vinciho.

Jenže nejsilnější chvíle na mě teprve čekaly v Kazimierzi. Prazvláštní prázdnota míst, která ztratila kontinuitu své kultury a především svých obyvatel v prostorách nedalekého tábora Auschwitz, se nedá přejít jen tak. Ze špíny, izolace i špatného lidského svědomí se městská čtvrť začala zvedat

až v devadesátých letech díky Stevenu Spielbergovi, který zde točil Schindlerův seznam. Ze země po téměř padesáti letech konečně zvedl otázky osobní zodpovědnosti, statečnosti, viny i odpuštění a nechal nás přemýšlet o odpovědích.

V kontextu doby jsou to témata mnohem aktuálnější, než bych si kdy přál.



Šifry ze Šibeniku I. 2021 akryl na plátně, 100 x 100



Šifry ze Šibeniku II. 2021 akryl na plátně, 130 x 100

ŠIFRY ZE ŠIBENIKU

Moje slabost pro Jadran má řadu podob. Pokud si nerozdírám ruce o skály Paklenice, proč nevyrazit třeba do historických center Dalmácie. Tyhle tři obrazy na mě čekaly ve starobylém Šibeniku. A protože mají zřejmé technické, barevné i námětové spojitosti, hodilo se, aby

zůstaly pospolu, jako triptych. Pokud se ptáte na obsah šifer, jsem na něj sám zvědavý. Bohužel tuším, že je to zapeklitý oříšek i pro vyspělejší analytické šifry, než jsem právě já. Když ale poodstoupíte o pár kroků dál, začne být jasné, že téma „porozumění“ v záplavě informací, názorů, nepřesností i blamáží se týká každého z nás. Nikdy se mu nedá vyhnout nebo z něho el-



Šifry ze Šibeniku III. 2021 akryl na plátně, 100 x 100

egantně vybědnout, lze se s ním jen popasovat s menší nebo větší ctí.

Obrazy samy o sobě ale mají navozovat atmosféru Chorvatska tak, jak ji známe, lehce unavenou až poklidnou, ve které se nuda mísí s vůní přístavu a křikem racků. Moje šifry jen vizuálně zachycují odstíny a tvary veselých i temných příběhů běžných letních dní v Šibe-

niku. Tajemství podmanivé nálady, kterou v ulicích města vnímáme všude kolem sebe, leží mimo naši schopnost a často i potřebu pochopení. Jenom si ji chceme užít.



Moje ztracené hory 2022 akryl na plátně, 120 x 100



Debata o hořčici v Dijonu 2021 akryl na plátně, 130 x 100



Nová mapa Mladeče 2022 akryl na plátně, 140 x 90



Pravidla vody a černého písku 2022 akryl



Vzpomínka na zmrzlinu 2022 akryl na plátně, 120 x 100



Jarní koncert v Dijonu 2021 akryl na plátně, 130 x 90



na plátně, 120 x 100

František Teichmann se narodil v Praze v roce 1974. Dětství ale prožil na venkově v Horním Třešňovci. Vystudoval učitelství výtvarné výchovy, biologie a zeměpisu na Univerzitě Hradec Králové. V současnosti pracuje jako pedagog na Střední zemědělské a veterinární škole v Lanškrouně.

V letech 1995 – 2021 realizoval řadu společných a několik samostatných výstav s názvy cyklů: Plísně a trávy 1999, Ryby v trávě 2000 a Noví mimozemšťané 2002.

Po delší odmlce se k malování vrátil velkými výstavami v Městské knihovně v Hradci Králové v roce 2019 a Lanškrouně, kde prezentoval cyklus Blízká krajina z let 2016 - 2019. V roce 2020 navázal výběrem z obrazů na výstavě v Mikulově.

V aktuální malířské tvorbě na výstavě v PETROF Gallery reflektuje témata ze světa lidí a jejich každodenního života. Krom malby se věnuje také ilustraci a vědecké ilustraci.

Žije a pracuje v Lanškrouně a Horní Čermné. Ve svém volném čase se věnuje horolezectví, cestování a žurnalistice.



frantisek.teichmann@seznam.cz; www.teichmann.tech



TISK 22

Velký bonus 2022 akryl na plátně, 100 x 100

Vytiskla společnost TG TISK s.r.o. Lanškroun